

#aCasaAmbDéu

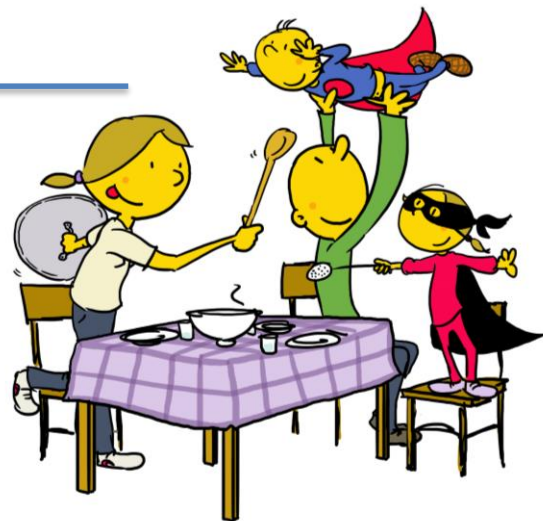
Eucaristia d'infants

Dijous Sant, 9 d'abril del 2020

Jn 13, 1-15

Hola famílies, temps per reinventar-se!

Amb el Diumenge de Rams hem començat la setmana santa. **Dijous, Divendres i Dissabte venen marcats per un ambient de silenci**, volem acompanyar a Jesús en el seu camí cap a la creu. Com un amic que es dol de veure el seu amic patir, nosaltres aquests dies volem sentir la tristor i la vergonya, perquè Jesús, per nosaltres va a la creu.

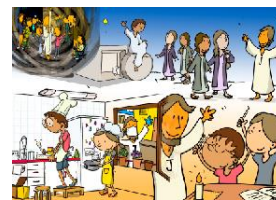
Et proposarem una vinyeta per dijous, una per divendres i una tercera que pot ser pel dissabte o pel diumenge.

El dijous veurem l'amor de Jesús amb els seus amics i amigues, el seu testament és estimar tot servint.

Divendres acompanyarem a Jesús a la creu, tot pensant en tantes creus com hi ha al nostre món.

Dissabte és un temps de silenci, per donar pas el vespre a la Pasqua. El confinament ens pot donar molt temps de silenci, però que sigui un silenci que ens porti a l'esperança, a la vida.

Diumenge. La Pasqua d'enguany ens ha de portar a ser testimonis de l'esperança. Com podem ser les famílies portadores d'aquesta alegria?

Recordeu, abans de començar

1. Estaria bé trobar el moment i el lloc
2. Podríem condicionar el lloc amb coixins o una catifa, una Bíblia, una icona, una espelmeta... I fer d'aquest espai el raconet de pregària de la casa, el nostre petit oratori. Per fer-ho ens podem ajudar dels mateixos nens i nenes. Els podem preguntar com podríem arreglar aquest espai perquè ens ajudi a tenir serenor i ens ajudi a fer pregària.
3. I abans de començar és important fer una estona de silenci. Potser podríem començar escoltant un cant, com “El camí que feu Jesús”, que el trobareu a <https://www.youtube.com/watch?v=oVS-4-dXHUQ>
4. Compartir els sentiments que tenim, el com estem vivint aquests dies, de que val la pena demanar perdó a Déu i els altres, de que donarem gràcies...

Lectura del Dijous Sant

Jn 13, 1-15

Eren ja les vigílies de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, la de passar d'aquest món al Pare. Ell que sempre havia estimat el seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava. Durant el sopar, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de traïr-lo, Jesús, conscient que el Pare li havia deixat a les mans totes les coses, conscient que venia de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després tirà aigua en un gibrell i es posà a rentar els peus als deixebles i a eixugar-los-els amb la tovallola que duia a la cintura. Quan anava a rentar Simó Pere, aquest li diu: «Senyor, ¿vós voleu rentar-me els peus a mi?» Jesús li respon: «Ara no entens això que faig; ho entendràs després.» Pere li diu: «Mai de la vida! Vós no em rentareu els peus.» Jesús li contestà: «Si no et rento, tu no ets dels meus.» Li diu Simó Pere: «Si és així, Senyor, no em renteu només els peus: renteu-me també les mans i el cap.» Jesús li respon: «Qui s'ha banyat només necessita rentar-se els peus; ja està net tot ell. I vosaltres ja esteu nets, encara que no tots.» Jesús sabia qui l'havia de traïr; per això deia que no tots estaven nets. Després de rentar-los els peus, quan s'hagué posat el mantell i assegut a taula, els digué: «¿Enteneu això que us acabo de fer? Vosaltres em dieu "Mestre" i "Senyor", i feu bé de dir-ho, perquè ho soc. Si, doncs, jo, que soc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us ho heu de fer els uns als altres. Us he donat exemple perquè vosaltres ho feu tal com jo us ho he fet.»

1.000 maneres
d'ajudar,
1.000 maneres
d'estimar

Lectura del Dijous Sant Jn 13, 1-15

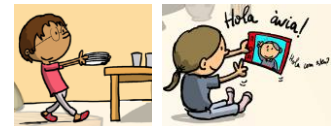
El dibuix i el comentari

Després de llegir l'evangeli podem anar seguint el dibuix i fer aquestes reflexions:

És de nit i de lluna plena. Jesús celebra la festa de la Pasqua amb els seus deixebles. Aquesta nit Jesús té una barreja de sentiments: està trist perquè veu que molta gent no estima la seva idea de Regne de Déu (fer que en aquest món ens estimem tots més) i alhora està content i diu als deixebles que ells són els seus amics i amigues. I enmig d'aquests sentiments Jesús vol explicar la seva última gran lliçó, i per fer-ho no explica un rotllo patatero sinó que utilitza dos exemples.

- Quins elements de la taula et recorden el que celebrem cada dissabte al vespre o el Diumenges a l'eucaristia? Saps què volen dir? Jesús diu que partint i repartint el pa Ell és amb nosaltres. Això en diem *ritual*. Els ritus són gestos o coses ben senzilles, però que per nosaltres tenen molt de valor. Tens a casa algun objecte ben senzill però que per la teva família és molt important, què representa?
- Una vegada em van dir que el vent és l'aire en moviment. Doncs, bé, avui Jesús ens diu que l'amor en moviment és el servir, el fet d'ajudar sempre. D'aquí que per nosaltres estimar i servir son la mateixa cosa. Per explicar-ho Jesús no diu com es fa això d'ajudar els altres sinó que es posa ell mateix a rentar els peus dels seus deixebles. Rentar els peus era un servei que es feia en aquell temps perquè la gent venia del carrer amb els peus molt bruts. Fixa't com està Jesús. Us imagineu que les persones més importants del món es possessin en aquesta postura? Quines persones t'han ajudat?
- La lliçó de Jesús és ben senzilla, si voleu ser feliços estimeu i serviu sempre. De quina manera podem estimar i servir nosaltres? Ens fa feliços estimar els altres?
- Acabem fent junts una oració, que pot ser aquesta o una que puguem fer junts amb tots els de casa. "Gràcies Jesús perquè tu ens dius que som els teus amics i amigues. Gràcies perquè ens ensenyes a estimar. Fes que nosaltres aprenguem de tu a estimar i servir sempre."

Adjuntem...

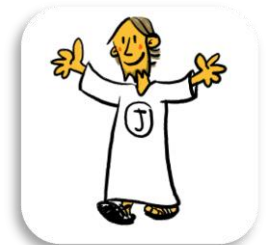
1. Dibuix en color

2. Dibuix en blanc i negre

3. Un Jesús que ens pot servir d'icona al raconet de pregària.

1.000 maneres
d'ajudar,
1.000 maneres
d'estimar

